

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 39

[Kính chào các bạn đồng học!]

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

Hôm qua chúng ta đã chia sẻ xong câu hỏi “Luận giải tu phước từ tâm”; Chúng ta đã học xong mục giải quyết về vấn đề kinh tế, đã biết có tiền không phải là tăng thời gian kiếm mà được, cũng không phải là do nhiều người cùng đi kiếm mà được, cũng không phải là khôn ngoan mưu mẹo mà được, vì “Khôn ngoan không lại với trời”.

Vậy muốn có tiền thì phải làm gì ạ? Phải bố thí tài;

Nhưng mà không có tiền thì bố thí sao đây ạ? Thì bố thí nội tài là trí tuệ và sức lực của mình;

Nhưng nếu như cũng không có trí tuệ và sức lực thì phải làm sao? Phước điền canh tâm, chuyển tâm vì người, luôn vì người mà nghĩ.

Vấn đề kinh tế các bạn nhớ rồi nhá. Các bạn có thể nhớ, nhưng mà rồi các bạn vận dụng không được. Cũng chẳng thể trách các bạn. Nhưng mà từ đây, nếu như các bạn còn vượt hơn cả những người thân trong gia đình tôi, thậm chí là, Hòa Thượng còn nói là các bạn vượt bằng cách nào? Các bạn làm hơn cả thầy. Còn thầy không làm được kệ thầy, không thành vấn đề, thầy nói được nhưng mà thầy không làm được cũng không làm sao. Nhưng mà mình làm được thì mình đã vượt hơn cả thầy rồi, các bạn phải nỗ lực.

Chúng ta hôm nay sẽ đi đến vấn đề là

IV -2. Giải quyết về vấn đề tinh thần

Mục này có 3 ý:

1. Vợ chồng phải làm tấm gương để dạy con cái
2. Trách nhiệm vợ, chồng trong giáo dục con là gì?
3. Việc dạy trẻ trong gia đình thời nay thế nào?

Thời nay thì 2 vợ chồng cùng đi làm để kiếm sống, vậy thì trách nhiệm dạy dỗ con cái thế nào. Giải quyết vấn đề tinh thần các bạn làm sao, bạn phải gọi là dạy con ngoan, nuôi con khỏe, dạy con ngoan. Thế thì dạy bằng cách gì hả bạn? “Thân giáo”, không thể nào chỉ nói bằng mồm được đâu, chúng sẽ hiểu rất nhanh, khi đã phải dạy bằng thân giáo thì vợ chồng phải là tấm gương để dạy con cái.

Chúng ta sẽ nghe Tiến sĩ Thái giảng

Vợ chồng phải chọn lấy là cùng hiểu hợp nhau, đương nhiên giáo dục chủ yếu phải lấy mình làm gương. Cho nên người xưa mới nói là “Tam tông, tứ đức”, “Phu nghĩa, phụ thính”.

[Chồng có nghĩa với vợ, và vợ thì phải vâng lời chồng, đây là bạn đi đúng pháp tắc đại tự nhiên.

Còn nếu không bạn bảo “Ôi dôi, chồng tôi kém, không có quyết được cái gì cả, dốt, nhiều cái là sai”, vậy thì bạn phải làm như thế nào đây để hướng cho chồng bạn phải giữ được cái vị trí đấy. Thế nhưng đằng sau vẫn phải là cái sự lèo lái khôn khéo của bạn. Đây khôn khéo không phải là khôn theo cái kiểu là khôn ăn người, để làm sao để đưa cái con thuyền của bạn đến cái bến bờ hạnh phúc.

Vợ phải nghe lời chồng.

Tam tông, tứ đức là gì?

Tam tông (ba theo): Tại gia tông phụ: Ở nhà thì phải nghe theo cha; Xuất giá tông phụ: Lấy chồng thì phải theo chồng; Phu tử thì tông tử: Nếu chồng qua đời thì phải theo con trai. Đó ạ!

Tứ đức gồm có: Công, Dung, Ngôn, Hạnh. Ở đây thì Thầy dùng cái từ “Hạnh” là “Đức” là vợ đức xong rồi mới đến vợ công, vợ dung, vợ ngôn. Thế ở đây theo các cụ ngày xưa, đối với Việt Nam thì tôi dùng đúng nguyên 4 câu: Công, Dung, Ngôn, Hạnh.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Nội dung thứ nhất là

1. Vợ chồng phải là tấm gương để dạy con cái

Mục này lại có 3 ý nhỏ:

- *Thứ nhất: Chồng phải ân nghĩa, tình nghĩa với vợ*
- *Thứ hai: Cha phải có đạo nghĩa với con cái*
- *Thứ ba: Vợ phải có “Tứ đức”]*

Thứ nhất: Là chồng phải có ân nghĩa, phải có tình nghĩa với vợ

Nghĩa là người chồng phải có ân nghĩa, phải có tình nghĩa, phải có đạo nghĩa, phải làm đến ân nghĩa, tình nghĩa, đạo nghĩa thì liền có thể làm tấm gương cho con cái.

Con cái thấy cha đối với mẹ của mình có ân nghĩa, thì con cái cũng hiểu được là phải hiếu thảo với cha mẹ.

1- Nói về tình nghĩa

Đối với vợ phải có tình nghĩa, người vợ cùng ta gánh vác nặng nhọc, cùng lo liệu gia đình thật không dễ dàng.

[Những bạn là người chồng các bạn cứ thử đi làm ở ngoài mà xem, vợ ở nhà một núi việc, đừng nghĩ là vợ ở nhà là không kiếm ra tiền hay gì gì, những cái việc không tên đi làm đến tận 11, 12 giờ đêm không có hết.]

Cùng lo liệu gia đình thật không dễ dàng. Từng giờ từng phút phải nhớ lấy ân tình này của vợ.

[Còn nếu bạn sống không có tình thì như Tiến sĩ Thái gọi là gì ạ? Bạn chỉ sống về lý thì gọi là gì ạ? Bạn nào nhắc được ạ? Bạc tình.]

Đó, đây lại nói về chữ tình nghĩa, phải thương yêu vợ, phải biết là vợ lo liệu cái việc gia đình rất là không dễ dàng, cho nên từng giờ, từng phút phải nhớ lấy ân tình này của vợ. Chữ tình, bây giờ đến chữ ân.]

2- Ân nghĩa

Người vợ có một ân tình mà cả đời chúng ta báo đáp cũng không hết, đó chính là giúp chúng ta nối dõi tông đường, cái sứ mạng này rất là nặng. Một mình ta làm có được không? Không thể được, không ai có thể thay thế, cho nên chúng ta phải cảm ân.

Làm người chồng mỗi lần nghĩ đến vợ ta đã giúp ta nối dõi tông đường, lúc nào chúng ta cũng đem cái ân đức này để ở trong lòng thì vợ chồng sống với nhau có thể không tốt sao? Không thể nào.

[Nhiều cặp vợ chồng là mong mỗi, ông bà nội mong mỗi có một đứa cháu. Thế thì ai giúp ta làm việc đấy, chỉ có vợ ta mới giúp được chứ một mình ta làm sao mà giúp được. Thế là sinh ra được một đứa cháu là từ ông bà, rồi từ đến gọi là chồng thậm chí là dòng tộc nhà chồng là coi như hoan hỷ, sung sướng, vậy thì ta phải có ân nghĩa với vợ. Đó ạ.]

Đối với con thì sao?]

Thứ hai: Cha phải có đạo nghĩa với con cái

Sau đó đối với con cái phải có “Đạo nghĩa”, nhất định phải đem con cái dạy cho tốt, đó là bổn phận và trách nhiệm của người làm cha mẹ.

[Lần trước chúng ta đã nói về chữ “Hiếu”, chữ “Hiếu” là chữ hội ý một bên là chữ Lão một bên là chữ Tử; Lão là chỉ cho thế hệ trước và Tử là chỉ cho thế hệ sau, như vậy có nghĩa là gì? Thế hệ trước phải dạy thế hệ sau, nếu không dạy thế hệ sau thì thế hệ sau không có Hiếu thì lúc ấy bạn đừng trách, bạn phải dạy.]

Thứ ba: Vợ thì phải có “Tứ đức”

[Tứ đức là gì? Đấy ạ: Vợ đức, vợ công, vợ ngôn và vợ dung, chúng ta sẽ đi đến từng nội dung:]

Một là: “Vợ Đức” (hạnh)

[Đức hạnh ở đây là có lòng nhân từ, có lòng nhân từ ở đây theo định nghĩa mà từ đầu chúng ta đã học, thầy Thái nói, Hòa Thượng nói, thánh nói có lòng nhân từ là gì ạ? Luôn vì người mà nghĩ thì đây là người có lòng nhân từ.]

Nếu một người vợ không có đức hạnh, khi gả vào trong nhà người thì sẽ làm cho người ta thế nào? Lộn xộn không yên. Vốn dĩ trong nhà không có chuyện gì, khi con dâu được gả vào nhà rồi thì rối tung cả lên. Cho nên “Đức” rất quan trọng. Con trai có hiếu không bằng con dâu có hiếu.

[Lại nói lại: Con trai có hiếu thì không bằng con dâu có hiếu. Cho nên là ‘Vợ đức’ rất quan trọng, đứng hàng đầu.]

Vì vậy người xưa có nói: “Cưới được một người vợ tốt, gia tộc có thể hưng thịnh ba đời. Nếu một người vợ không tốt thì sao? Gia đình sẽ thế nào? Sẽ bại đến cả ba đời”.

[Tỉ nữa sẽ đến phần chồng cũng phải có tứ đức, chứ không phải các bạn cứ nghĩ các bạn mải mải là các bạn sẽ chọn người vợ thế này, tứ đức thế này, còn mình muốn thế nào cũng được thì không phải. Vâng.]

Cho nên cưới vợ tiêu chuẩn thứ nhất là gì? Đức hạnh, cưới vợ phải cưới người có đức.

[Và sau thầy có nói về chữ hiền thực: Hiền là bắt đầu từ cái tâm này hiền, cái tâm này nghĩ đến người chứ không phải bạn bảo là “Hiền là cả ngày nó không nói gì cả”.

Lần trước tôi có nói với cư sĩ Trung là:

- Con muốn chọn vợ thế nào thì chọn, ừ, nó có thể gọi là không phải là cái người gọi là thật hiền lành nhỏ nhẹ, mẹ thấy cái đấy cũng không quan trọng. Nhưng nếu như nó hiếu đạo, nó đi theo đúng đạo mà nó dẫn dắt cái gia đình con tốt, để nó làm thuyền trưởng, con là nhân viên, mẹ đồng ý, mẹ ủng hộ luôn.

Cũng vậy, tôi vẫn nói với cư sĩ Trung:

- Bây giờ bố không thể kêu được mẹ câu nào mặc dù ngày trẻ mẹ đánh đá phết đấy. Nhưng mà cái lèo lái của mẹ, vì mẹ nghe được ông cho nên, con thuyền gia đình đến bây giờ có thể nói là cập bến bình an, hạnh phúc.]

Hiện nay người nam có sự nhận biết như vậy có nhiều không? Không nhiều!

[Đây, bạn nào chưa xây dựng gia đình thì nên nhớ Tiến sĩ Thái nói nhớ, bạn còn vẫn có cơ hội bạn phải lấy vợ đức quan trọng nhất.]

Cho nên chúng ta phải giáo dục con cái về sau tìm đối tượng phải chú trọng đức hạnh, phải có “Vợ đức”. Người vợ này, tự nhiên trong hành vi lời nói của người mẹ liền sẽ cho con cái sự ảnh hưởng thâm lắng.

Mẫu thân của tôi thường hay nói với cha tôi:

- Cái lòng của ông thật quá là yếu mềm.

Sau đó bà lại nói tiếp:

- Hết thấy mọi người đều như vậy.

Vốn dĩ là đang nói cha tôi, sau đó toàn bộ hết thấy đều bị bà nói. Tôi có nói thêm một câu:

- Chẳng phải mẹ cũng vậy hay sao?

[Đây đang nói về lòng yếu mềm.]

Tôi nhớ có một lần về quê ngoại, khi đi xe taxi về quê, kỹ thuật của người lái xe taxi không được tốt, khi lái vào một con đường nhỏ thì một bánh xe bị lọt xuống mương nước. Khi xe rơi xuống thì ống pô chạm xuống bùn nên bị sút ra. Nửa đoạn đường sau cái ống pô đó cứ kêu lên “Khọt, khọt, khọt, khọt”, cứ như vậy mà đến nhà ngoại tôi.

Khi mẹ tôi lấy tiền trả tiền xe cho ông ấy, ngoài số tiền này ra còn lấy thêm 500 để đưa cho ông ấy.

Khi đó tôi còn nhỏ, động tác mà mẹ tôi lấy tiền ra, xin hỏi mẹ tôi có nói với tôi là bà đang làm gì không? Bà không nói, thậm chí bà còn không biết là con trai bà đang đứng nhìn.

Thế nhưng trong đầu của tôi xuất hiện ra mấy câu văn. Nghĩa là mẹ tôi cảm thấy họ là người lao nhọc, kiếm tiền không dễ dàng, tiền để sửa xe này nhất định sẽ tạo thành gánh nặng cho gia đình ông ấy. Đời sống của chúng tôi tương đối có dư, nên giúp đỡ ông ấy một chút. Động tác của mẹ tôi khiến cho tôi rất cảm động. Cho nên từng lời nói việc làm của mẫu thân đều đã cho con cái một sự giáo hóa thâm lắng.

Tôi sau này trong lúc giảng bài, đột nhiên hồi tưởng lại việc này, tôi gọi điện thoại nói với mẹ tôi việc này. Bà thế nào vậy? Bà nói đã sớm quên mất việc này rồi, thậm chí không hề biết con cái đang học tập, đang cảm động.

Cho nên “Vợ đức” đích thực là ngay trong từng lời nói việc làm đều đang ảnh hưởng tới con cái.

Hai là: “Vợ Ngôn”

1- Lời nói phải nhẹ nhàng ôn hòa

Lời nói của người mẹ lúc nào thì ảnh hưởng đến con cái vậy? Ngay khi thai giáo.

[Áy! Các bạn có thai cẩn thận nhớ, không có quát chồng um thiên địa lên là là ảnh hưởng luôn đến con đấy, vì đang muốn cho con có chánh khí, chánh niệm thì cuối cùng lại không được chánh khí là gay đấy.]

Lời nói của người mẹ nếu như rất dịu dàng, em bé ở trong thai sẽ cảm nhận rất dễ chịu. Nếu như người mẹ ồn ào lớn tiếng, nói chuyện rất khó nghe, em này sẽ học tập ngay từ trong thai.

Chúng ta thường hay đến nhà một số bạn bè, cảm thấy người trong nhà họ nói chuyện, dường như là đang gây lộn vậy, đều rất lớn tiếng. Đó chính là một thói quen. Lời nói quá lớn tiếng, lời nói khó nghe, con cái của quý vị nhìn thấy cũng đang học tập đó.

[Thầy Thái bảo bài sau thầy Thái bảo là có khi bạn nghe điện thoại của chồng bạn cái lập tức con bạn phát hiện ra ngay. Vì sao?]

Đầu dây kia chồng gọi:

- Em đấy à?

- Ừ, gì thế? Thôi nói gì thì nói nhanh lên.

Đây là lời thầy Thái giảng bài sau

- Biết rồi, thôi thế thôi nhá.

Cúp máy. Sau khi cúp máy xong đưa con biết ngay:

- Có phải mẹ vừa nói chuyện với ba không?

Cho nên lời nói quá lớn tiếng, lời nói khó nghe, con cái của quý vị cũng đang học tập đấy.]

Nếu như lời nói của chúng ta ôn hòa, lời nói có thể bao dung người khác, thì con cái sẽ học được tốt.

[Bạn mong về sau con cái nó bao dung với bạn, nó có tình thương yêu với bạn thì bây giờ trước tiên bạn phải làm thân giáo đi đã. Còn nếu không về sau thì lại trách chi, về sau mình lại hứng cái quả đấy xong rồi bạn lại ngậm ngùi, bạn bảo là “Nếu sớm biết có ngày hôm nay thì từ hôm trước ta đã không như thế này rồi”.

Bây giờ rất nhiều việc, tôi nhiều khi chiêm nghiệm lại, tôi ân hận thực sự, vì sao ngày hôm nay mình có quả báo này? Nghĩ lại “À, ngày xưa mình đã như thế này, như thế này với cha mẹ, với ông bà nội, ông bà ngoại, vậy bây giờ mình bị là chuyện tất nhiên. Bất kể một chuyện gì tôi khi bắt đầu gặp nghịch tôi đều quán sát lại: Vậy mình đã làm gì trong quá khứ thì đều thấy lỗi của mình.

Thứ hai là gì ạ? Đây,]

2- Tuyệt đối không chê bai người khác trước mặt con trẻ

[Điều này chúng ta có vướng không ạ? Quá nhiều, coi như con ngồi trước mặt mình ở đây coi như không có nó, cứ tha hồ hai vợ chồng nói xấu hết người này người khác, thị phi hết người này người khác. Ừ thị phi người quen đã đành rồi, sau bắt đầu đến thị phi quốc tế, rồi thị phi đến, đã bảo cả nước làm tổ chức mà, mà đã quên mất cái câu ở trong kinh Anh Lạc Bồ Tát, Phật dạy là sao ạ:

“Bất báng quốc chủ, bất phạm quốc chế”: Không được gọi nói xấu lãnh đạo dù lãnh đạo nào cũng thế; Bất phạm quốc chế không được vi phạm luật pháp quốc gia. Các bạn đã tự quán sát mình được điều này chưa?

Hay là các bạn thường xuyên vi phạm luật pháp quốc gia, các bạn tự nghĩ? Khi nào cái này nó như trong tâm bạn nó thường trực, bắt đầu khi bạn vi phạm...

Tôi vừa nói lần trước, vừa nói về chuyện nộp thuế đấy, luôn luôn là khởi tâm động niệm đều vì mình hết, đều lợi cho mình, thế là tha hồ nợ nần dân chúng cả nước, hàng trăm triệu người đều nợ hết.

Tính nước trốn thuế mà, trốn thì nhiều kiểu lắm.

Đấy, vừa nói là lần trước là tôi tán thán 2 cái vị mà mua bán nhà với nhau là cuối cùng nộp đúng, nhưng mà cái hành vi này bạn phải làm sao đấy để nó thường xuyên hơn.

Từ những cái cái như tôi nói là lần trước là có vị nói với tôi là sẽ mắc cho tôi cái điện vào cái đường dây sản xuất, đường dây 3 pha thì sẽ đỡ tốn, đỡ tốn hơn nhiều. Cả nhà tôi vì chắc không quán sát, cho nên đồng ý ngay:

- Ôi giờ ơi làm luôn đi.

Tôi bảo:

- Thế là ăn cắp điện của nhà nước.

Đã gọi là “Bất phạm quốc chế”, người ta đặt rằng là cái điện tiêu dùng là phải như thế này, anh lại tính nước lách để anh coi như là, để chuyển anh sang điện 3 pha để cho anh được lợi, anh ăn cắp của cả hàng trăm triệu người thì cái nợ này có trả được nổi không?

Cũng vậy, các bạn làm công ty, kể cả con tôi cũng thế, phải rất lưu ý điều này, không thì tính toán một hồi lúc nào cũng khai cho nó thật thấp vào, thấp vào để được nộp thuế thấp.

Có lần đi mua xăng, con tôi bảo rằng là:

- Mẹ nhớ lấy hóa đơn giá trị gia tăng.

Bảo:

- Lấy làm gì?

Bảo:

- Để con nộp vào trong công ty để con còn được trừ.

Tôi bảo:

- Con làm như thế là con phạm rồi.

Các bạn đã bao giờ quán sát từng hành vi của mình như thế chưa? Nếu chưa thì nhất định các bạn phải quán sát, không thì không thấy phước đến, cứ thấy họa đến âm ỉ.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Tôi nhớ lại, cha mẹ tôi từ trước đến giờ, chưa từng ở trước chúng tôi mà nói người bạn nào đó không tốt. Việc này rất quan trọng.

Khi cha mẹ ở trước mặt con cái nói người này không tốt, người kia rất không tốt, xin hỏi con cái của quý vị học được cái gì? Học được cái thấy người khác không tốt, khắp nơi đều phê bình, thì chúng sẽ rất ngạo mạn.

[Cuối cùng chỉ có bố mẹ mình tốt thôi mà, chúng sẽ rất ngạo mạn, cho nên bây giờ phải thành thói quen bắt đầu nói xấu đến người này người khác phải lưu ý ngay đến là con mình đang ở đây, mà nói xấu lại phải nhớ một điều là “Không được thị phi” tức là phải quay trở lại cái mục đích của mình nói để làm gì.]

Nếu như bạn vì mục đích thị phi, vì mục đích nói xấu cho sướng miệng, thì bạn hãy nhớ là con bạn nó sẽ học ngay lập tức và nó sẽ vô cùng ngạo mạn.

Nhưng nếu như bạn nói để cảnh tỉnh con bạn không được mắc thì vẫn cần phải nói chứ.]

Cho nên lời nói của chúng ta cũng phải nên cân trọng.

Ba là: “Vợ công”(Phải chăm chỉ việc nhà)

[Thứ nhất là vợ đức rồi, thứ hai là vợ ngôn, bây giờ thứ ba là vợ công.]

Thời xưa phụ nữ biết may quần áo, làm rất nhiều việc nhà, đây gọi là “Vợ công”. Đổi lại tình huống hiện nay, phụ nữ còn phải đan áo len làm gì nữa, việc này không cần thiết, vì hiện nay các xí nghiệp tương đối phát triển. Tình hình gia đình thời xưa và thời nay không giống nhau, thế nhưng một người mẹ muốn làm cho gia đình duy trì được tốt, vẫn phải có rất nhiều năng lực.

1- Nhà cửa phải gọn gàng sạch sẽ

[Chẳng biết các bạn thế nào, chứ con gái tôi, ngày nào mà hai vợ chồng rút đi thì úi giời cái phòng như một bãi chiến trường. Quần áo là khắp nơi, rồi là đồ chơi của trẻ nhỏ từ gầm giường, gầm tủ là vùng vãi cả, thế rồi cốc chén uống sữa, rồi uống nước là tanh bành, té bẹ ra.

Bạn có biết bạn chỉ biết kêu con bạn rằng là chúng nó không gọn gàng, chúng nó bẩn, chúng nó cầu thả. Đây, thầy Thái nói đây, nhà cửa bản thân bạn không giữ cho gọn gàng sạch sẽ cơ mà.]

Thí dụ nói trong nhà thì phải dọn dẹp cho sạch sẽ. Con cái ở trong hoàn cảnh dọn dẹp gọn gàng mà lớn lên, vô hình trung chúng sẽ cảm thấy đồ đạc phải được giữ sạch sẽ, phải để ngay ngắn. Nếu chúng thấy đồ đạc lộn xộn, chúng sẽ tự tay mình dọn dẹp.

[Còn nếu không thì chúng vứt đi cũng rất dễ, tạo thành tình hoang phí, bừa bãi. Cho nên chẳng trách các bạn đâu, là bởi vì cứ nhìn con nhà mình là thấy rồi.

Vợ chồng Trung - Châu cũng thế. Hai cái rổ quần áo cho trẻ nhỏ, chị Hằng sắp cho phải đến cả tháng vẫn nằm nguyên trong rổ, không hề bỏ ra sắp xếp cho vào trong tủ gì cả.

Tôi nhiều hôm cũng phải lên làm đây. Quần áo ở ngoài đây cũng thế, rút vào cho, gấp gọn gàng rồi, nhưng mà để cho các con chủ động xem cái nào cho vào tủ, cái nào treo lên. Ngày hôm nay về vẫn nguyên cái rổ đấy, ngày hôm sau về vẫn nguyên cái rổ đấy, và một tuần sau tôi xem thử vẫn nguyên xi cái rổ đấy. Không hiểu các bạn có gặp trường hợp ấy không ạ?

Các bạn phải thay đổi. Thật sự là nếu như muốn con mình về sau nó có thể có được những đức tính tốt đẹp thì bản thân mình bây giờ có được học rồi, trước đây mình không học thì thôi vô tư, cứ tùy thuận phiên nào,

*tùy thuận tập khí của mình, nhưng bây giờ học rồi thì các bạn phải thay đổi.
Tiếp tục]*

2- Phải biết nấu nướng các món ăn cho chồng con

Ngoài việc dọn dẹp nhà cửa ra, còn phải nấu được một số món ăn. Nếu chồng con ăn uống ở quán xá, thì có kết quả gì ạ? Đều là ngoài quán ăn thì không khí gia đình không còn ấm áp, rất ít khi ngồi chung với nhau.

Thường ăn ở ngoài quán, thức ăn ở bên ngoài thế nào? Vừa dầu lại vừa mặn. Rất nhiều dầu mỡ. Cho nên hiện nay bệnh gì là nhiều nhất? Bệnh cao huyết áp. Người bệnh cao huyết áp mà muốn đi trị bệnh thì phải ngồi xếp hàng chờ đến nửa ngày, vì hiện nay người bị tai biến, đau tim rất nhiều.

[Điều này thầy nói từ năm 2001 cho đến bây giờ vẫn đúng và càng nhiều hơn.]

Cho nên trong nhà nếu như thường hay nấu những món ăn thanh đạm, sẽ khiến cho người trong nhà đều rất hoan hỷ, đều trở về nhà mà ăn.

[Đó, nếu bạn không biết nấu đồ ăn thì ừ, lúc mà mới xây dựng gia đình bạn không cố gắng những cái điều ấy, thì lúc đầu là “Trai yêu vợ mới chẳng rời mà”, thì là chồng bạn rất dễ bỏ qua, cái gì vợ cũng là tốt nhất, mới mà, nhưng dần dà dần dà bên ngoài có những người phụ nữ khác họ sẽ có những món ăn đúng hợp khẩu vị với chồng bạn, họ chiều chuộng, họ nhẹ nhàng, không cần thận mật chồng đấy. Đây về sau Tiến sĩ Thái sẽ chia sẻ đúng cái chỗ phần này.

Còn bạn nói rằng là vợ bạn hay chồng bạn cũng có đi tu rồi nên bạn không sợ mất. Ấy, đừng!

Bạn phải nhớ rằng là cái câu chuyện “Sự tích về cái con nhái” ấy. Khi mà cái nhà sư này đã tu rất là cao rồi, thì Bồ Tát Quán Âm đến thử. Thử bằng cách nào ạ? Vị ấy lên cái thuyền ấy thì cái cô lái đò ấy chính là Bồ Tát Quán Âm nhưng không hề biết. Khi lên bắt đầu ra giữa dòng thì bắt đầu, cái cô này bắt đầu tìm cách quyến rũ. Thì dứt khoát không, không, cứ gọi là niệm “Nam Mô A Di Đà Phật” như thế này thôi, đấy cứ như thế này thôi. Đến lần thứ 3 khi tay cô ấy đặt lên vai mình nhà sư, nhà sư quay ra ôm lấy thì Bồ Tát Quán Âm giận quá túm lấy “Tu gì mà tu”, rồi quẳng xuống sông, biến thành con nhái.

Cho nên tu đến mức như thế rồi mà trước những cái sự cảm dỗ ấy còn khó, thế bây giờ bạn bảo chồng bạn với vợ bạn đi tu rồi thì chắc không có chuyện đó đâu, bạn hãy cẩn thận.

Cho nên nếu như bạn không thật sự thay đổi bản thân thì cái nhân này là bạn tạo thì cái quả có lúc nó sẽ trở ra. Mà lúc ấy nhà tan cửa nát, thì lúc ấy bạn lại còn mắc một cái tội rất lớn là bạn thành biểu pháp rất xấu cho xã hội. Bạn học đạo mà cuối cùng gia đình bạn không ra cái gì. Bạn đừng coi thường.

Tôi ít nhất là ngày xưa bắt nạt chồng nhưng mà cơm dẻo canh ngọt, làm các món ăn là hết ý. Chồng đi công tác lúc nào quần áo là lượt cho lúc đấy. Chỉ phải cái tội mỗi cái coi như là cứ lớn tiếng thôi, về sau cũng sửa bớt đi nhiều.

Ngay Cư sĩ Hằng đây cũng thế, chồng hôm vừa rồi vừa đi Đức đấy, bản thân tôi vẫn nói là sau khi phẫu thuật cái cột sống này là một đốt sống giả này, thế nhưng mà khi chồng đi thì thế nào ạ? Hai mẹ con hì hục mang quần áo ra là hết cho chồng cho đến tận 11 giờ đêm, xong sắp đầy đủ hết vào trong va ly cho chồng gọn gàng. Vẫn phải làm cơ mà. Không, đây không phải là phải, mà bạn phải nhớ luôn luôn là lợi mình thì lợi người.]

TS Thái giảng tiếp

Tôi còn nhớ lúc nhỏ, có một câu khẩu hiệu rất hay: “Ba ba về nhà ăn cơm tối”, liền có không khí gia đình rất tốt.

[Bạn nhớ nhé, thầy Thái nói về các món ăn dầu, thế bạn phải lưu ý.]

[Vâng ạ! Chúng ta vừa kết thúc mục “Vợ công”. Bây giờ chúng ta sẽ chuyển sang phần đọc thêm:]

Chủ đề: GIÀU CÓ KHÔNG PHẢI LÀ HẠNH PHÚC

KHI VỢ MÃI KIỂM TIỀN

[Đây là một bài tôi sưu tầm,]

“Tốt nghiệp một trường Cao đẳng kinh tế khoa Kế toán năm 2010, tôi xin vào một công ty tư nhân, chuyên về quảng cáo trên các thiết bị di động. Lương của tôi được khoảng 5,5 triệu, chồng tôi 10 triệu/ tháng. Nói chung vợ chồng tôi không giàu nhưng sống khá thoải mái.

Tôi sinh bé trai vào đầu năm 2014. Lúc này, đứa bạn thân rủ tôi buôn bán online, nó có chỗ nhập quần áo xuất dư giá rất rẻ. Nghe bùi tai, thu nhập mỗi tháng có thể tăng ít nhất 3-4 triệu, tôi bắt đầu lao vào làm.

Đúng là mấy chỗ này, giá đồ rẻ, nhưng bù lại phải lấy cả ri với số lượng lớn, ít thì cũng phải vài chục chiếc [chắc là cả ri là cả lố]. Mới đầu bán, thấy mẫu nào tôi cũng muốn nhập về, thấy đẹp đẹp là đặt luôn, không để ý tới một năm nay như thế nào.

Vì chỗ làm cấm dùng Facebook trong giờ, nên tôi phải lập ra một page riêng, tranh thủ lúc nghỉ trưa thì vào đăng hàng, để trả lời khách. Thời gian đầu, mọi thứ khá ổn, khách nhàn nhàn, mỗi ngày cũng được 2-3 đơn. Tối về tranh thủ đóng hàng rồi gọi ship để mai đưa hàng đi cho khách.

[Cái này thì tôi thấm lắm, tại vì cư sĩ Hằng cũng bán qua Ebay ở Anh mà.]

Nhập nhiều mẫu mã, bán chạy nên hàng của tôi tồn khá nhiều. Nếu muốn bán được thì phải chạy quảng cáo. Chiêu này rất hiệu quả, tồn kém một chút nhưng bù lại khách hỏi dồn dập, điện thoại thì nhảy tin nhắn liên tiếp, khiến tôi không thể tập trung vào làm việc.

[Đây, công việc chuyên môn cơ quan bắt đầu bỏ bê].

Thi thoảng thấy sếp không để ý, tôi tranh thủ vào mạng để trả lời khách. Nhưng “Đi đêm lắm cũng có ngày gặp ma”, có một lần tôi bị sếp bắt gặp và cảnh cáo.

Tối về đến nhà, tôi lúc nào cũng chăm chăm cầm điện thoại để tư vấn cho khách hàng, khiến chồng tôi rất là khó chịu. Tôi bị chồng trách là:

- Cả ngày đã để cháu cho ông bà trông, tối đến hơi một tí lại mang con xuống gửi. Nếu để trên phòng thì con cứ tha thẩn chơi, mẹ thì lúi húi xếp túi nọ túi kia, rồi ship đồ.

Lúc đầu thấy tôi vui, thư thả làm nên, nên anh không nói gì, nhưng dần dần thấy vợ ngày càng lún sâu, bỏ bê gia đình, chồng con. Chồng tôi không hài lòng, nhiều lần anh nói bóng, nói gió là “Anh không cần em phải kiếm tiền, kinh tế để anh lo”.

Tôi cũng dần bỏ đi thói quen vào bếp nấu các món anh thích hay mày mò làm những món mới như những ngày trước đây.

Cứ như một con nghiện, tôi càng làm càng ham. Nhiều hôm tôi đi làm về muộn vì chạy qua chỗ nhập xem có mẫu mới gì không, rồi lại hì hục chờ về. Mỗi tháng tôi kiếm được khoảng 5 triệu, thức đêm thức hôm làm quảng cáo, đặt giờ cài bài mới...Tôi không muốn thuê người làm vì thấy nếu chia đôi lợi nhuận thì số tiền cũng chẳng đáng là bao.

Vì sinh hoạt không đều đặn nên khi con 12 tháng, tôi mất sữa hoàn toàn, cháu phải dùng sữa công thức nên thường xuyên đi táo.

Một hôm đi làm về, chồng tôi thấy con tôi khổ sở ngồi bó, mặt mày thì đỏ gay đỏ gắt, còn tôi thì vừa gọi điện thoại, vừa ngồi quay lưng soạn đồ. Anh tức giận, dùng chân gạt đồng hồ của tôi ra một chỗ rồi hét lên:

- Em hãy dừng ngay lại, anh không muốn em bán cái gì hết. Em hãy nhìn con em xem, xem em có xứng đáng làm mẹ hay không? Anh không thể chịu được nữa...

Đêm hôm đó, chồng tôi bỏ ra ngoài ghế salon để ngủ, còn tôi một mình ôm con thức cả đêm.

Vài hôm trước đó, tôi cũng bị sếp gọi vào phòng nói chuyện về việc bán hàng lơ là công việc. Nếu để bắt lần nữa, tôi sẽ bị cảnh cáo trước toàn công ty và cho thôi việc.

Nhìn đồng hàng tồn chất nửa căn phòng cao gần 20m, nhìn con ngủ mà những vệt nước mũi vẫn còn in trên má, tôi quyết định sẽ tạm dừng công việc bán hàng online, dành thời gian cho gia đình.

Sau hơn một tháng không buôn bán, tôi mới cảm nhận rõ niềm hạnh phúc giản dị bấy lâu đã đánh mất. Trước đây, bận rộn tôi không có thời gian đưa con đi chơi, có chăng thì cũng chỉ đi siêu thị chốc lát rồi về. Giờ

cuối tuần, hai vợ chồng cho con đi dã ngoại, công viên. Con vui ra và khỏe ra nhiều.

Lời khuyên: Hãy hài lòng với những gì mình đang có; Hãy trân trọng những thứ gì mình đang có. (Minh Trang – Lược trích)

[Đó ạ, khi vợ mãi kiếm tiền thì cuối cùng kết cục như vậy, suýt nữa thì mất cả gia đình, mất cả công việc, rồi là không còn. Vậy là chúng ta đã biết làm thế nào để giải quyết vấn đề tinh thần trong gia đình. Đó là trước tiên vợ chồng phải làm tấm gương để dạy con cái, tấm gương thế nào ạ?

- Chồng thì phải ân nghĩa, tình nghĩa với vợ, cha thì phải có đạo nghĩa với con cái.

- Còn vợ thì sao? Vợ phải có tứ đức. Tứ đức là gì: Vợ đức này, vợ ngôn này, vợ công này, vợ dung.

Đấy ạ, lại bắt đầu từ cái nét trước là vợ đức, sau đó mới đến vợ ngôn, vợ công, sau cùng mới đến là vợ dung đây chính là cái đẹp. Cho nên người xưa mới có câu là: “Cái nét đánh chết cái đẹp” là vậy. Còn nếu như bạn tìm được người vợ cả gọi là nét cả đẹp thì quá là sung sướng mỹ mãn rồi ạ. Vâng ạ.

Bài giảng của Tiến sĩ Thái chúng ta sẽ tạm dừng ở đây, ngày mai chúng ta sẽ tiếp tục đến nội dung cuối cùng của mục này là: Vợ dung.]

Vâng ạ! Thời gian của chúng ta đã hết. Bài chia sẻ của chúng ta hôm nay xin tạm dừng ở đây.

Chúc bạn:

Thuộc lòng Đệ Tử Quy
Hành đúng từng câu chữ
Nội hóa tâm cung kính
Là bạn được thân người.

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – Xin cảm ơn!]